דרכי חיים

נישואין

בגלל

טעות

הטעויות של משרד התיקשורת הפכו כבר מזמן לבדיחה עצובה. השבוע, הן גרמו לתוצאה חורגת מהמקובל: בגלל טעות במספר, הגיעו שני אזרחים תמימי דרך, שלא הכירו כלל איש את רעהו, לידי נישואין.

צנחן ונווד. בבית מספר 6 שברחוב י.ל. גורדון בתל־אביב התגורר צעיר בן 23 בשם בועז מאירי. דור רביעי בארץ, שרת בועז בצנחנים, נפצע והפך נכה צה"ל. עובדה זו לא הפריעה לו, עם השיחרור, להתחיל בחיי־נדודים חסרי־מנוחה בכל רחבי הארץ.

לפני כחצי שנה החליט למצוא תכלית כלשהי. הוא נירשם לקורס עריכת עיתונים מטעם הטכניון.

עובדה זו חייבה אותו להימצא בקשר דואר תקין עם מארגני הקורס. והנה, מזה זמן מה, הבחור הבחין כי זרם המכתבים שהיה מגיע אליו הולך ופוחת. הוא החליט להתחקות על שורשי התעלומה.

שלושה בועזים. יחד עם בועז מתגוררים שני ידידים — בועז סתר ובועז וייל (עליז אך מקרי לחלוטין). בקונסיליום שערכו שלושת הבועזים נתקבלה המסקנה כי האשמה היא באדון אהרון דויד גורדון. מומחי הדואר, החליטו שלושת הצעירים, לא הצליחו לגלות כנראה את ההבדל בין גורדון המשורר לגורדון המניג הציוני, שהרחוב הקרוי על שמו נמצא מספר דקות הליכה מרחוב גורדון המשורר, ומעבירים כנראה את המכתבים לשם.

קם בועז מאירי, ניגש לרחוב א.ד. גורדון מספר 6. ומה הוא מגלה שם? על תיבת דואר, מופיע השם מאיר.

בועז דפק בדלת. פתחה נערה נאה, שערה אסוף במטפחת ובידה דלי וסחבה.

„סליחה על ההפרעה," גימגם קצת הבחור „אולי מגיע אליכם בזמן האחרון דואר זר על שם מאירי?"

„אתה זה בועז מאירי?" שאלה הנערה.

„כן" שמח הבחור.

שלוש מול שלושה. כאן התערבו שני קולות נוספים בשיחה: „למה את לא מכניסה אותו הביתה. הוא צריך לעמוד שם כמו קבצן?"

הנערה שבדלת היתה רחל ברוסטין. עיתונית בת חודשיים בלבד, שאת שאר 22 שנותיה בילתה בקיבוץ תל־יוסף. שני הקולות האחרים השתייכו לרעותיה לדירה, נאווה וצילה. השלוש שכרו את הדירה מבעליה — אחד משה מאיר. כך, זכו לקבל את הדואר של בועז מאירי.

„לומר את האמת," סיפרה השבוע רחל „לא כל כך רציתי להכניס אותו. הוא נראה מוזנח כזה. פרוע. בכלל לא מצאחן בעיני. אמנם ידעתי מיהו, כי היינו מקבלות את מכתביו כבר חודשים. אך כשראיתי אותו פעם ראשונה קצת נבהלתי."

בועז לא נבהל. צנחן או לא צנחן? הוא סקר את הנערה, נטל את מכתביו שהחליפו את הגורדון שלהם, והחליט שהעניין רק החל. לפני שזז מן הפתח, הוציא מרחל הבטחה כי את הקפה שלא קיבל היום, יבוא לשתות בפעם אחרת.

הנערה נשברה והוא בא. והביא עימו כגיבוי עוד בועז אחד מן הקולקציה שבדירתו.

„השניים ישבו אצלי ערב שלם" מספרת רחל „ובועז מאירי ניסה לשכנע אותי כמה טוב יהיה לו אם אסכים להיות חברתו. וכמה עצוב יהיה לו אם לא."

הנערה נשברה, הסכימה לנסות את התה־

מאורסים בועז ורחל
מצא מאירי את מאיר

ליך. הוא נמשך ארבעה חודשים, הגיע לסיומו באוטובוס מספר 4.

מספר בועז: „נסענו בקו 4 הביתה, ופתאום אמרתי לרוח'לה שאם לא היינו נוסעים לחו"ל בסוף השנה, הייתי מתחתן איתה. בו במקום החלטנו לוותר על הנסיעה לטיול הארוך, להעניק לעצמנו פיצוי בחתונה."

„התאים לו מאוד, למוזנח הזה, להציע נישואים באוטובוס" צוחקת רוח'לה.

הזמנה לשר. השניים החליטו להתחתן בתל־יוסף. תוך כדי כתיבת ההזמנות, נזכרו בשושבין חשוב שבלעדיו קרוב לוודאי לא היו נפגשים לעולם — שר התיקשורת שמעון פרס. בועז שלח לשר הזמנה, ציין בה אם כי לא זכה להרבה נחת ממעלותיו של דואר־ישראל, לפחות צמח לו משהו מטעויותיו.

השר ענה כי הינו עסוק, אך הוא שמח מאוד כי הפעם קלע הדואר בול.